

Sjælavnsposten.

18de Mars. so nidera. Fredagen d.

Fredagen d. 29. Marts 1844.

De forstelige Partier i Tyskland siden Julirevolutionen.

(Ester AWeil's revue independante, 25de Decbr. 1843)

Det var di Aften April 1833, at Studenterne kom hver
for sig til Frankfurt. Da det var Markedstid, lagde man
ikke Merke t dem. De samlede sig den følgende Dag i et
Haus udenfor Byen hos en ung Gartneresse, som var Repu-
blikanerinde i havde Mod. Der enedes man om Angrebet.
En Vaabenred, hvis Oplag befandt sig i Marheden af Vagt-
huset, skuldplynдрес. Hans Vaaben vare fuldkommen før-
dige til abenytes. Man besluttede at slippe de politiske
Fanger lo og lade Stormklokken lyde, medens Omegnens
Bonder stede vebne sig med Veer og Drer for at gøre Sei-
ren sikker. Disse Bonder, nogle Hundrede i Tallet, vare vir-
kelig fuldkommen parate, men deres Frihedsidéer strakte sig ikke
længere o til at forsamle sig for at afvænde et preussiske
Toldhuusaa Grendsen af Churfyrstendømmet Hessen en
halv Misra Frankfurt. Man bestemte Timen til Angrebet
til Kl. On Aftenen, den sædvanlige Tid, da de theatricaliske
Forestillinger i Tydskland sluttes. Dog vare alle de Sammens-
porne istemte for en saa fremfusende Bevægelse. De vilde
først undøge Opinionen i Frankfurt; dette var fremfor Alt
den af Studenternes Anfører hyldede Mening, som endnu Kl.
8 foreløp Opstættelse. Hans Forslag forlastedes og For-
samlingerne klærede sig for et sieblikkeligt Angreb. Den smukke
Gartnerjomdeleste Vaabene med de nationale Farver, man
omgjorde sig med Kaarderne, ladede Pistolerne, og Hoben gik
ud i foret Marsch istemmende en republikansk Sang.

I dette blid vare Bagterne afvæbnede, Fangerne løsladte og en opaa 60,000 Indbyggere faldt i Hænderne paa 50 Studenti Men Stormfloffen lød ikke, Bønderne viste sig ikke, Fol' kom ikke, det ignorerede Alt. Seirherrerne stode der med øslagte Arme uden at vide, hvad de skulde gjøre. D der' Seir.

Intertid havde Politiet, som var sat i Bevægelse, havt
Tid til i samle sine Kræfter. Garnisonen 500 Soldater stærk
blev sat Virksomhed. Larmen udbredte sig, da nogle Stu-
denter høde villet forsøge en Overrumpling men uden Held, saa
at det løbende Høst, som i Grunden ikke vidste, hvad der var
paa Fod, blev uberegnet, og ikke viste nogen anden Inter-
esse fordenne Sag end Nyssgerrighed. Da de to Bagter
paa eening faldt i deres Hænder, havde Studenterne tænkt
at drage mod Forbundspaladset i den Hensigt at stille det i

D. Marts 1844. № 77.

Brand. De skulde have begyndt her, nu var det for silvigt. Garnisonen, som var paa Venene, forekom dem, og de maatte kæmpe mod meget kalrigere Masser. Deres Stilling blev saa meget mere farlig, da de for største Delen vare fremmede og ikke kendte den Kampplads, som de med saa megen Overræselse havde indtaget.

Kampen varede over en halv Time. De Sammensvorne udviste et overordenligt Mod. Insurgenterne i Klostret St. Merry vare i deres heroiske Forsvar i det mindste bairicaderede, men i Frankfurt fandt Kampen Sted i den bredeste Gade i Byen (die Zeil), ingen Barricade var mulig, Soldaterne havde ikke engang Tid til at fyre. Angrebet fandi Sted med blotte Baaben og Seiren blev længe twilsom. Der var et Dusin Døde paa begge Sider, talrige Saarede og nogle Fanger. Kl. 11 var Byen rolig. Fleertallet af Beboerne viste ikke engang, at der handledes om en fejflagen Revolution. Et Dusin Studenter sogte at komme bort fra Byen og vinde Frankrigs Grendser, men de blev næsten alle fængslede og overgivne til en speciel Undersøgelsescommission, som var nedsat i Frankfurt af forbunds-dagen. Medlemmerne af denne Commission havde 10 Fr. om Dagen, hvad der behagede dem saameget, at Undersøgelsen varede hele fem Aar. Under denne forelsbige Detention havde flere af Fangerne den lykke at slippe bort til Frankrig. Andre døde i Fængsel; andre blev af sinlige. Der blev fun et lidet Antal tilbage for forbunds-dagens hemmelige Justits. Ingen Livsstraf fandt forresten Sted. Man forandrede endogsaa en Dødsstraf, som af en Krigsret blev faelset over nogle Officerer.

Dersom Hambacherfesten havde været god i Hr. v.
Metternichs Mening, saa var det ubesindige Foretagende i
Frankfurt endnu bedre for ham. Den maatte opfylde ham
med Glede. Allerede den følgende Dag forsamlede Forbunds-
dagen sig og udslyngede sine Anathemer mod Journalerne og
de forskellige Kamres Talere. Trykkesfriheden, som Storher-
tugdømmet Baden og Churfyrstendømmet Hessen nod, blev
ophøvet, Censuren fordoblede sin Strenghed og preussiske og
østrrigske Soldater bleve sendte til de Byer, som truede med Oprør.
Endelig erindrede strenge Forestillinger de constitutionelle Rege-
ninger, som havde lyst til at gjøre sig uafhængige, om de Baand,
som knyttede dem til Forbundsdagen. Man paalagde til samme
Tid de constitutionelle Regeringers Ministre ikke at give efter
for Majoriteten, og aldrig at indgive deres Dimission i den
Forudsætning, at naar Kamrene vægredede sig ved at votere Bud-
gettet, Forbundsdagen vilde børse det dets Kraft. Man kan sige,
at siden denne Epoche Constitutionerne i Tyskland have tabt en stor
Deel af deres Betydning. Det er tilstrækkeligt, at Kamme-

det Kammer er for Tiden det mest tilbagestaaende politiske Corps i Tydssland og medens den preussiske Rhinprovindses Provinsialstænder udtalte sig imod den preussiske Lovbog og stemte for Jodernes Emancipation, stemmer det constitutionelle Kammer i Stuttgart for hemmelig Netsprocedure og Stofskrygsl.

Kamrene i Baben og Sachsen ere rigtignok gaaede en Smule mere frem. De talte i deres Midte flere saavel ved Lænsemaade som Talent udmerkede Mænd. Vi ansøre af Kammeret i Carlsruhe Øhrr. Welker, Ickstein, Bassermann, Matthys og Sander, af det i Dresden Øhrr. Watzdorf, Todt, Oberländer og Brockhaus. Men hvorledes end disse Deputeredes Anstrengelser ere, saa funne de dog ikke forhindre de constitutionelle Regeringer i Tilbageskridt og fra stede at komme nærmere til de gamle Institutioner. Hvilkens politisk Indflydelse man end vilde tillægge dem, saa vilde de dog ikke være i Stand til at forandre den nuværende Politik i dens væsenlige Grundlag. Helle denne Skole ligner altfor meget en Læge, som søger at helbrede et Leim paa et fordærvet Legeme.

Det, som i Almindelighed har manglet det constitutionelle Parti i Tydssland, det er en Totalitet af Tanker, et meer eller mindre omfattende System, som funde tiltræffe de nationale Sympathier og stabe nye Kærestier i Landet. Det repræsentative Regimente er i sig selv ufrugtbart nos. De Conservative og Oppositionen ligne de Læger hos Vesage, som træde sammen ved den Syges Seng. Den Enke vil, at den Syge skal driske varmt Vand, den Anden derimod koldt. Imidlertid bør den Syge, hvad der dog ikke forhindrer de verdige Doctorer i at disputere om deres Midlers Fortrinslighed. — Uagtet disse Mangler funde Tydssland dog have draget stor Fordeel af sine Constitutioner. Det havde været en ny Opdragelse for dets Folk. Intet er iovrigt vigtigere endog for Europa end disse Folketribuner, som ere opreste dennesides Rhinen ligeoverfor Nordens vindskænede Monarchier.

Det constitutionelle Parti har ulykkeligvis selv uophørlig svækket disse Tribuner. Ikke blot at det ikke har vidst at tage sig den Alliance og Understøttelse til Indstægt, som det funde have fundet i de revolutionære Ideer, som rørte sig omkring det, har det endog begunstiget Forbundsdagens Indblandelse, en Magt, som ikke er gunstig stemt mod den nyere Tids Land. Intet er latterligere end Oppositionens Nolle i denne Henseende; saasnart en Nabostats Ministerium truede sit Lands constitutionelle Rettsigheder, plagede den sin Regering med at reclamere Forbundsdagens Intervention, hvad der har fundet Sted gjentagne Gange i Anledning af de Hanoverske Anliggender. Disse Mennesker skulde vide, at Forbundsdagen slet ikke er for det hele constitutionelle Væsen, og at man har anmodet alle constitutionelle Fyrster om ikke at give efter for Oppositionens Ønsker. I Lovet af det sidste Aar har en sachskist Deputet utalt sig meget energisk og frimodigt om flige Adressatuer til Forbundsdagene; vare alle enige med ham, vilde Tingere snart tage en anden Bending.

Saaledes har den politiske Virksomhed af det parlamentaire Parti været intetrigende for Tydssland i enhver Henseende. Nogle demokratiske Love, som dette Parti havde afvundet flere

Regeringer i Aarene 1830, 31, 32, ere annullerede og neutraliserede ved Forbundsdagens Ordre fra 1833 og siden den Tid ventede de oplyste Aander i Tydssland intet af det. Overvundet i Kampen mod Preussens Toldforening har det ladet Sydtydsslands Skjebne falde sig ud af Hænderne, og hvorledes skulde det funne bevare sin Betydning, naar man seer Provinsialstænder, som ikke have saa megen Indflydelse, gjøre stærkere Fremmærti paa Magtens Bane end alle disse Kamre, som bevæge sig med saa stor Larm i deres ufrugtbare Afmagt.

Kjøbenhavn den 29de Marts 1844.

— Alt forbereder sig her til imorgen paa at deelstage paa en eller anden Maade i den store Sørgenhøitid ved Thorvaldsens Jordfejrd. Liigtoget er bestemt til at møde Kl. 11½, og vil, efterat endel foreløbige Høitideligheder have fundet Sted paa Charlottenborg, begive sig over Kongens Nytorv, igjennem Østergade, Amagertorv, Bimme-skæftet, Nygade og Norregadet til Frue Kirke. Alle Stender og Classer ville kappes efter Evne at vise den store Afsøde den sidste Hyldest; det tor derfor ogsaa forventes, at den Opsordring, der idag har været indrykket i Adressavisen om at bestroe de Gader, hvorigennem Toget gaaer, med Sand og Grønt, saavidt muligt vil blive efterkommet af vedkommende Huseiere eller Beboere. — Da alle sædvanlige Forretninger stande imorgen, vil heller ikke noget Nummer af nærværende Blad udkomme, hvorimod Beretningen om Sørgenhøitiden skal blive leveret i et Nummer paa Søndag.

— Saalæs Talen har været om at forstaffe de ucensurerede og uafhængige Blade den naturlige Ret til at behandle udenlandsk Politik, er Ørsted ikke blevet træt af at repeterere, hvor farlig en uhindret Dintale af Tidens politiske Begivenheder vilde være for Danmark i Forhold til fremmede Magter. Imidlertid vise de Undertykkelser, som nu østere have fundet Sted af Beretninger fra fremmede Blade om Sundtolden, dens Regulering og Erlæggelse, at Regeringen maa ansee en Dintale af vort eget Lands Anliggender for meget betenklig. Vi formaae ikke at opdage, hvorledes det skulde funne medføre den allermindest Fare eller endog blot Speculation i Danmarks Forhold til de øvrige Magter, at den danske Øresundstold omtales i danske Blade paa samme Maade som i fremmede. En anden Sag vilde det være, om disse Beretninger indeholdt utiladelige Angreb paa vor Regering; men at dette ikke er tilfældet, bevises ikke blot af den Kjendsgjerning, at hine Beretninger kun have fremkaldt Supprimeringer og ikke Actioner, men også af den Dintændighed, at den censurerede og afhængige „Berlingske Tidende“ igaar har ordret meddeelt den Efterretning af „cölnische Zeitung“, hvorfor vort sidste Fredagsnummer blev supprimeret. Deraf vil nu Enhver, som ikke andensteds har seet Artiklen, kunne overtide sig om deels at den angaaer vore egne danske Anliggender, deels at den ikke i og for sig indeholder noget som helst Formærligt for den danske Regering. Thi som saadant kan man dog ikke ansee den Efterretning, at Nordamerika ikke længere vil godvillig erlægge Sundtolden, selv om denne Efterretning fremraadte med større indre Sandsynlighed, end tilfældet er i den nævnte

Opsats i „cöllnische Zeitung“. Idet vi gjerne antage „Berlingstes“ Forstyringer om Nordamerikas gode Stemning med Hensyn til Sundtolden for paalidelig — skjønt den vistnok ikke fuldkommen stemmer med Cancelliets udste Strivelse til os gennem Justitsraad Neiersen, hvori oftevente Efterretning omtales, uden nogen Anledning fra vor Side, som „en af de nordamerikanske Fristater fattede Beslutning“ — saa forekommer det os dog som noget betenklig og suspect, at „Berlingst“ erklærer det for ubetideligt at ytre Noget om Sundtolden, saa længe denne er Gjenstand for diplomatiske Forhandlinger. Dersom denne Erklæring ikke er „Berlingst“ indirekte astvungen ved Censuren, forekommer den os aldeles upolitis, da det dog synes indlysende, at den klarest mulige Fremstilling af Cabinetternes Ansuelser angaaende Sundtolden vilde være der probatste Middel til at bortrydde al den Vetenfælighed og Meningsforvirring, som uhemlede Rapporier i fremmede Blæde kunne aftedkomme. Af „Berlingst“ synes det temmelig klart at fremgaae, at Sundtolden endnu er Gjenstand for diplomatiske Forhandlinger. Om disse drives med Preussen eller hvilkenomhelst anden Stat, erfares iste. „Berlingst“ anser det som en journalistisk Hættetegning at have forsikret, at Nordamerika er vel tilfreds. Og forsaavidt det er „Berlingst“, som afgiver denne Forstyring, funde den være heltemæssig noi, naar ikke Alle vilde tro, at „Berlingst“ først havde udbedet sig Tilladelse eller faaet Ordre paa hviere Steder.

— Sorgen over Thorvaldsens Død har dog ikke forhindret, at Oprørsmøden allerede er blevet henvendt paa hans Testamente, hvilket rigtignok tidligere har været besludt, men hvortil der senere er kommen en under 16de Febr. f. A. af den danske Regering konfirmeret Codicil, hvorfod den Afsode har bestemt, at Alt hvad han ved sin Død maatte efterlade sig, uden derover at have fortsat nogen speciel Bestemmelse, skal tilfalte Museet, med hvilken Indretning Codicillen derefter væsentlig beffæstiger sig. Deri fastsættes, at alle Konstsagerne skulle optages i Museet og Alt det Diverse giores i Penge og henlegges til Museets Fond, hvis Renter skulle anvendes til Bestillinger til Hordel for danske Konstnere, i det Diemed at befodre de skjonne Konster i Danmark og berige Museet med de saaledes udforte Arbeider; Capitalerne skulle for bestandig være uafhændelige, og til Begyndelsen af den omtalte Fond har Testator allerede til Museet støntet 25,000 Rkb., hvis Renter dog af Testamentets Executorer nærmest skulle anvendes til Museets indre Horskønnelse og Konstsagernes Opstilling; bemeldte Executorer skulle som Folge heraf danne den umiddelbare og udelukkende Bestyrelse af Museet, og have de paataget sig det dermed forbundne Arbeide uden noget Bederlag, hvilket Testator haaber at deres tilkommende Eftermand, hvem han har bemyndiget dem til selv at udnytte i de Fratrædendes Sted, ogsaa ville gjøre. Dog skal deres Antal ved indtrædende Afgang indskrænses til fem, hvorhos det skal være Regel, at der for Efteriden blandt Executorerne altid ere to Professorer ved Konstakademiet, et Medlem af Kjøbenhavns Magistrat og i det mindste een Lovkyndig, at vælge blandt Assessorerne i Høiesteret eller Hof- og Stadsretten. Af Communalbestyrelsen haaber Testator, at den ogsaa for Fremtiden vil sørge for, at Museets Bygning paa Communens Befostring stedse forsvarligt vedligeholdes og paalideligt Tilsyn dermed føres, og med Hensyn til sine usfuldende Verker har han bestemt, at den mod Godtgjørelse af Museums-Fonden skal anberores Prof. Bissen, til hvem det specielle konstneriske Tilsyn med Museet i det Hele er overdraget. — De af den Afsode udnevnte Executorer have vi tidligere navingivet. Hvad derimod angaaer, at vi have anført, at en Broder til den Afsodes Svigersøn vilde reise til Rom i Anledning af de derværende Anliggender, saa er det vel muligt, at det ikke forholder sig saaledes, li-

gesom det i alt Falb da ikke behovede at seer efter Foranledning af Executorerne eller ene i Hovedarvingens, den Kjøbenhavnske Communes, Interesse, eftersom den Afsodes derværende Datter og Børnebørn dog ogsaa have gyldigt Krav paa Interesse.

— Orientalisten Candidat L. Westergaard opholder sig for Tiden i Berlin. Han forlod Tisla i Midten af Januar og havde indtil den 21de Marts tilbagelagt Beien gennem Russland over Petersborg til Berlin. Da ikke ret mange Dage kunne hans Venner imødesee hans Tilbagekomst heriil.

— Anledning af den Sorgbehæftelighed, som findes Sted i Morgen ved Thorvaldsens Bissætelse, har en talrig Forsamling af Haandværkere besluttet:

At de forskellige Laug og Corporationer, der agte at deelte i Processionen, hver med sine Faner behængt med Sorgeskor, indfinde sig i Morgen Kl. 9½ præcise i Erecrehuset, ved Gothersgaden, der til dette Diemed velvilligen er overladt, for der at ordne sig overensstemmende med de af den til Arrangementet valgte Comitee satte Bessutninger.

I Henhold hertil tillader Comiteen sig at indbyde de ærede Herrer Oldermænd, Mestere og Svende at slutte sig til dette Log.

Kjøbenhavn den 28de Marts 1844.

Comiteen.

Avertissement.

Rost og Logi onses
Hoc et ungt Meneste, der i lengere Tid skal opholde sig her i Byen, onses strax et meubleret værelse med Rost, Baff og Dovartning m. m. Hervaa Reflesterende ville behage at aflagge en Billot med de fornødne Oplysninger og Prisen ved Nørrevold Nr. 220, Stuen tilhøire.

At jeg Löverdagen den 23de Marts aabner min velsorterede Kjø-handel i Amaliagade 137, 4de Gaard fra Toldboden, er jeg saa fri her ved at bemyndig, anbefalende mig med gode Varer til Enhver, som vil bedre mig med deres handel.

Johann Nicolay Ammigboll.
erhædigt

Kjøbenhavns Bors-Cours den 29de Marts 1844.
Hamburg 2 M. — à vista 198. London 2 M. — Species 200.
Bant-Disconto 4 p. Et. Ditto paa Banco-Bøxler 3 p. Et. Norde Species-
seder pr. 100 Specier — à — Rbd. i Sedl. Store konste Seder pr.
Ndlr. Rigsgjeld — à — Rbd. Lega. 4 p. Et. kgl. Obligationer (uden
Rente) 101 à 101; Rbd. Sedl. 4 p. Et. uopsigelige Rigsbanksobligationer
— à — Rbd. rede Selv. 4 p. Et. norsk Laan ved Hambo & Son i
1828 — à — i rede Selv. 4 p. Et. nye norske Obligationer af 1834
— à — i Banco. 4 p. Et. Ditto Ditto — à — i rede
Selv. 3 p. Et. nye danske Obligationer 85 à 85; Po. Sterl. 4 p. Et.
konste Hypothekkasse Obligationer af 1835 — à — i Banco. 4 p. Et.
konste Hypothekkasse Obligationer af 1839 — à — i Banco. Bank-
Actier 122 à 122; Rbd. Seder.

Borchgaard & Aggersborg,
Bælgmegletere.

Anvarhavende Redacteur: J. Davidsen. Udgiver: A. P. Liunge.
Redactionssecretair: J. P. Grønne.

Færdig fra Trykkeriet Fredag Eftermiddag Kl. 9½.

Neditionskontoret, paa hjørnet af Montergaden og Springgaden Nr. 40, 1ste Sal, er i Regelen aabent fra Kl. 10-12.

Før „Kjøbenhavnsposten“ og Søndagsbladet „Forposten“ tegner man sig paa Neditionskontoret eller paa hjørnet af Adel. og Gothersgaden Nr. 8 i Stuen, og i Provindserne paa det nærmeste Postkontoir. Abonnementsprisen er for begge Blæde quartalster: i Kjøbenhavn 2 Rbd. 48 p. og overalt i Provindserne 3 Rbd., og for „Forposten“ alene: i Kjøbenhavn 48 p., og overalt i Provindserne 64 p., i hvilket Belb alle Udgifter ved Forsendelsen og Distributionen ere inbefattede.

Trykt med Hurtigpresse i det Brunn & Søns Bogtrykteri ved J. C. Lund.

Thorvaldsens Museums
Smastryk-Samling 1844